

[Fogh Rasmussen]

ikrafttrædelsen udskydes med 1 år, fra 1. januar 1982 til 1. januar 1983.

Jeg noterer med tilfredshed, at ministeren delvis har imødekommet synspunktet ved selv at stille et ændringsforslag om at udskyde ikrafttrædelsen fra 1. januar til 1. februar 1982; som hr. Ervin Jensen var inde på, betyder det, at 40 pct. af selskaberne får et års udsættelse. Det er naturligvis tilfredsstillende, men vi havde altså helst set et helt års udsættelse.

Det andet, vi koncentrerede os om, var altså de lempelsesmuligheder, som EF-direktivet har givet adgang til. Vi anførte som sagt under førstebehandlingen, at industriministeren tilsyneladende havde benyttet chancen til at indsmugle nogle bestemmelser, som egentlig lå noget ud over EF-direktivets bestemmelser, og jeg brugte helt præcist den formulering, at »det er et tilbagevendende problem, når folketinget skal udfylde EF-direktiver med lovgivning, at der ligger en fristelse for svage ministersjæle til at indsmugle bestemmelser, der er mere vidtgående end direktivernes ånd og bogstav«.

Det viste sig da også, da vi kom i gang med udvalgsarbejdet, at der var ikke mindre end en snes steder, hvor ministeren var gået ud over de minimumsbestemmelser, der er lagt op til i direktivet, og hvor ministeren ikke havde udnyttet de undtagelsesbestemmelser, som der er adgang til at udnytte ifølge direktivet.

På den anden side vil vi gerne anerkende – og det har vi også givet udtryk for – at gældende ret og gældende praksis på regnskabsområdet herhjemme på visse punkter allerede ligger ud over de minimumsbestemmelser, der er lagt op til i direktivet. Men det forandrer ikke ved, at der altså tilbage i lovforslaget står nogle skrappe bestemmelser, som pålægger mindre virksomheder særlige byrder.

Derfor er venstre sammen med en række andre partier forslagsstiller til ændringsforslag, som udnytter direktivets lempelsesmuligheder fuldt ud og er med til at lette byrden for de små virksomheder. Vi har stillet ændringsforslag nr. 5, 6, 16, 19 og 20, som betyder, at mindre virksomheder får adgang til at opstille forkortet balance, færre noter osv.

Jeg vil gerne i den forbindelse og også som et svar til hr. Ervin Jensen understrege, at ingen skal være i tvivl om, at vi i venstre

ønsker den størst mulige åbenhed i forbindelse med virksomhedernes økonomi og deres regnskaber. Det har kreditorerne og kunderne et berettiget krav på, og også virksomheden selv har vældig gavn af, at der er så stærk en åbenhed som overhovedet muligt.

Men på den anden side mener vi også, at denne åbenhed i forbindelse med virksomhedernes økonomi er så stor en fordel – og at virksomhederne selv kan indse det – at vi også tør overlade afgørelsen af, i hvilken form man vil aflægge sit regnskab, til virksomhederne selv.

Det er altså baggrunden for de ændringsforslag, vi har stillet om at udnytte lempelsesmulighederne fuldt ud.

Men når det er sagt, vil jeg igen notere med tilfredshed, at industriministeren jo delvis har imødekommet vore synspunkter ved at stille nogle ændringsforslag, der også i en vis udstrækning udnytter direktivets lempelsesmuligheder på disse punkter, knap så langt ganske vist, som vi kunne ønske os, men altså dog alligevel en betydelig imødekommelse fra industriministerens side. Men vi ser som sagt helst, at lempelsesmulighederne bliver udnyttet fuldt ud.

Så skal jeg om de enkelte ændringsforslag i øvrigt specielt fremhæve ændringsforslag nr. 10, som en række partier har stillet, og som vi også er medforlagsstillere til. Det er et ændringsforslag, som vedrører § 43 i lovforslaget. Formuleringen af denne paragraf 43 gør, at den i høj grad er politisk, om jeg så må sige. Her er der altså tale om, at industriministeren har udnyttet chancen for at smugle en bestemmelse ind, som ikke er strengt nødvendig i henhold til direktivet.

Det, det drejer sig om, er, hvordan vi skal definere de virksomheder, hvor der skal gives nogle særlige oplysninger; hvis en virksomhed har en kapitalandel på mere end 10 pct. i en anden, skal der gives en række særlige oplysninger. Ifølge EF-direktivet kan denne grænse fastsættes på helt op til 20 pct.

Vi synes, det er ubegrundet ikke at udnytte direktivets bestemmelse her fuldt ud, og til det synspunkt har vi jo tilslutning af et flertal i selskabsretspanelet. Det er rent faktisk kun Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som støtter ministeren i hans forslag. Vi synes ikke, der er nogen grund til at foregribe 7. direktiv om koncernregnskaber på dette